

Motie

Initiatiefnemer(s): Lokaal Almelo Samen

Titel motie: Dossier Dolle Pret

De raad van de gemeente Almelo, in vergadering bijeen d.d. 16 september 2014.

Toelichting:

Constaateert,

dat het college van B&W vasthoudt aan het opleggen van de wettelijke invorderingskosten aan de eigenares van Dolle Pret. Het gaat zoals bekend om een bedrag van €17.886,52. De kosten zijn te verdelen in deurwaarderskosten: €4441,12 en advocatenkosten: €10.938,88.

Het gemeentebestuur heeft weliswaar een getekend contract met de eigenaresse afgesloten, waarin is overeengekomen dat na de betaling van de 50.000 euro ook nog eens een extra bedrag van €17.886,52 door haar betaald moet worden aan gemaakte kosten voor deurwaarde en advocaat. Deze overeenkomst werd onder grote druk afgedwongen: ze moest of €67.886,52 in een keer betalen of in tien termijnen van €5000 met daarna het nog openstaande bedrag. Tekende ze niet dan werd tegelijk overgegaan tot openbare verkoop van de inboedel. Om een faillissement te voorkomen is ze onder deze druk akkoord gegaan.

De deurwaarderskosten kunnen gezien deze overeenkomst moeilijk opnieuw ter discussie worden gesteld echter die van de advocaat zeker wel, omdat deze in onze beleving strijdig kunnen zijn met een passage van hoofdstuk 5 van Toezicht en handhaving Algemene Wet Bestuursrecht vanwege een passage op pagina 90 van een uitgave van Kluwer: Toezicht en Handhaving Algemene Wet Bestuursrecht: (zie bijlage)

“Het is niet toegestaan om in het bedrag van de dwangsom de kosten van het handhavingstraject zelf op te nemen, zoals personeelskosten van het bestuursorgaan of administratiekosten. Dit is in feite namelijk een verkapt kostenverhaal en niet toegestaan.”

Een rondje langs de velden bij andere gemeenten heeft ons nog een opmerkelijke nieuwe extra blik gegeven op de gang van zaken:

De hoofdconclusie van velen is dat Almelo in deze zaak buitenproportioneel optreedt, vooral omdat veel gemeenten de stelling hanteren dat het ongedaan maken van de overtreding de doelstelling is en niet de inning van de dwangsom. Dat laatste wordt slechts gehanteerd als middel om het doel te bereiken. Op het moment dat de overtreding is opgeheven en het doel dus is bereikt - en dat is allang het geval bij Dolle Pret - kan het innen van de dwangsom achterwege gelaten worden. Het is een praktijk waar wij als gemeente Almelo in onze ogen leer kunnen trekken.

Overweging:

Om het college van B&W te verzoeken de geëiste invordering niet totaal aan de eigenaresse van Dolle Pret op te leggen, omdat het deel aan advocatenkosten een verkapt vorm van het doorberekenen van de kosten van het handhavingstraject is.

Besluit:

Het college van B&W op te dragen het bedrag aan advocatenkosten: €10.938,88 niet in te vorderen.

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekening door ondersteunende fracties:

LAS			CDA		
D66			SP		
PvdA			VVD		
CU			Lijst Cete		
PVA			Almelo Centraal		
LA			GroenLinks		

stellen op een bedrag per overtreding, slechts eenmalig een dwangsom worden verbeurd, ongeacht het aantal keren dat geconstateerd wordt dat nog niet aan de last is voldaan (Pres. Rb. Den Bosch 1 maart 2001, LJN-nummer AB2047, Awb 01/101 VV).

**Voorbeeld
ondeugdelijke
motivering**

Het bedrijfsmatig verhuren van kamers/slaapplaatsen in bedrijfswoning is in strijd met de agrarische bestemming van het perceel en is verboden op grond van artikel 34 van de voorschriften van het bestemmingsplan. Het college heeft ter zitting aangegeven dat de hoogte van de dwangsom naar zijn mening in redelijke verhouding tot de overtreding staat, omdat gemiddeld tweemaal per week wordt gecontroleerd. Verweerder heeft verzoeker echter een dwangsom per constatering/controle opgelegd. Daarmee is het bedrag dat aan dwangsommen wordt verbeurd afhankelijk gesteld van een onbepaald aantal malen dat wordt geconstateerd/gecontroleerd. In zoverre berust het bestreden besluit in strijd met artikel 3:46 van de Awb niet op een deugdelijke motivering (Rb. Zutphen 8 februari 2002, LJN-nummer AE0923, 02/46 GEMWT 66).

Maximumbedrag

Artikel 5:32 van de Awb bevat de eis dat bij het opleggen van een last onder dwangsom een maximum bedrag wordt gesteld waarboven geen bedrag meer wordt verbeurd. In het geval een last onder dwangsom in de vorm van een dwangsom ineens wordt opgelegd is dat bedrag uiteraard ook gelijk het maximum bedrag. In alle andere gevallen zal dus een maximum genoemd moeten worden.

**Hoogte van de
dwangsom**

Niet alleen verschillende bedragen moeten in redelijke verhouding staan tot de overtreden norm, maar ook het maximaal te verbeuren bedrag moet in redelijke verhouding staan tot de zwaarte van het geschonden belang en de beoogde werking van de dwangsom. De rechter toetst de hoogte van de dwangsom slechts met terughoudendheid. Er zijn geen algemene richtlijnen voor de vaststelling van de hoogte van de dwangsom. De rechter ziet echter wel graag gemotiveerd waarom een bepaalde dwangsom op een bepaald bedrag is gesteld, zodat het aanbeveling verdient criteria te ontwikkelen. Het is niet toegestaan om in het bedrag van de dwangsom de kosten van het handhavingstraject zelf op te nemen, zoals personeelskosten van het bestuursorgaan of administratiekosten. Dit is in feite namelijk een verkapt kostenverhaal en niet toegestaan.

De hoogte van de dwangsom moet worden bepaald aan de hand van de beoogde werking van de dwangsom, de hoogte van de kosten van de te treffen voorzieningen in relatie tot het genoten voordeel van de overtreder bij instandhouding van de overtreding en het moet gerelateerd zijn aan de zwaarte van het geschonden belang. Het is niet toegestaan om in het verleenden bepaald voordeel voor de overtreder mee te nemen in de bepaling van de hoogte van de dwangsom.